

a že podle § 118 odst. (2) zákona čis. 26/29 jsou drahotní přídavky na smluvní plnění zaměstnavatelovo započítatelný, bylo-li to vymíněno. Byly-li tedy drahotní přídavky podle hanavské pense nebo norem na velkostatku žalovaného započítatelný nebo z pensí obvykle sráženy, bylo by je z vymáhané pense, kdyby žalobci příslušela, sraziti. Započítatelnost starobního důchodu od fondu pro zaopatření zaměstnanců velkostatků dovedl odvolací soud právem z ustanovení § 73 náhr. zák. Podle odst. (11) uvedeného místa zákona přísluší nárok na starobní neb invalidní požitky z fondu osobám, které podléhají soupisu podle § 72 odst. (1), mají trvalé bydliště na území Československé republiky, jestliže u nich jen z důvodu provádění pozemkové reformy (převzetím toho kterého souboru nebo části souboru zabraného majetku podle předpisu tohoto zákona) přestala nebo nezačala výplata zaopatřovacích požitků, aniž mohla býti podle §§ 50, 68 a 74 náhr. zák. opatřena dostatečná úhrada zaopatřovacích požitků z přejímací ceny za převzatý majetek nebo z ceny za živý a mrtvý fundus instructus. Fond zřízen je podle § 73 odst. (1) náhr. zák. k zabezpečení starobních a invalidních požitků zaměstnanců a jak z uvedeného ustanovení odst. (11) § 73 vychází, jde u starobních a invalidních požitků fondem poskytovaných o požitky poskytované v rámci zaopatřovacího plnění, jímž je pokud se týče by byl povinen zaměstnavatel. Při nezapočtení by by požitky plněny dvakrát, na to však důchodce nemá nároku. Požitky z fondu je tedy započítati.

Čís. 13873.

Vyrovnačí řád ze dne 27. března 1931, čis. 64 sb. z. a n. nestanoví žádné následky, nezajistí-li vyrovnačí dlužník podle § 54, odstavec (1) poslední věta přednostní pohledávky, ač věřitel o to žádal, a není to zejména důvodem k odepření potvrzení vyrovnání.

(Rozh. ze dne 25. října 1934, R I 1009/34.)

Vyrovnačí soud odepřel potvrditi vyrovnání z důvodu, že vyrovnačí dlužník nezajistil přednostní pohledávku berního úřadu 44.657 Kč. Učinil tak s poukazem na ustanovení §§ 54 čis. 1 a § 4 čis. 4 a § 58 čis. 1 vyr. ř. Re k u r s n í s o u d zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by, vyčkaje pravomoci, ve věci dále jednal a znovu rozhodl. D ů v o d y: Jest sice správné, že § 54 čis. 1 vyr. ř. nařizuje, že přednostní pohledávky mají býti na žádost věřitele zajištěny. Zákon však neustanovuje, jaké následky to má, když dlužník přednostní pohledávku nezajistí, ač o to bylo žádáno. Zejména neustanovuje zákon, že v takovém případě má býti odepřeno potvrzení vyrovnání. § 58 vyr. ř. obsahuje taxativní výpočty důvodů, pro které musí býti odepřeno potvrzení vyrovnání, mezi nimi však není uvedeno jako důvod, že dlužník nezajistil přednostní pohledávky, ač o to bylo žádáno. Kdyby byl zákonodárce zamýšlel jako sankci nedodržení předpisu § 54 odst. (1) poslední věta vyr. ř. stanoviti odepření potvrzení vyrovnání, zajisté byl by to výslovně vytkl v § 58 vyr. ř., podobně jako učinil to na příklad v odst. 1 čis. 4 téhož paragrafu ohledně zapravení nebo zajištění útrat řízení a poplatků

z vyrovnacího řízení. Prvý soud sice míní, že sankci lze nalézt v § 58 čís. 1 vyr. ř. oklikou přes § 4 čís. 4 vyr. ř. S vývody jeho v tom směru však nelze souhlasiti. § 4 čís. 4 vyr. ř. mluví výslovně o nabídce na vyrovnání, tedy o návrhu vyrovnacích podmínek, nelze ho tedy použít tam, kde nabídka sama vyhovuje zákonu, jakž tomu bylo v souzeném případě. Napadené usnesení nemá opory v zákoně a stížnost proti němu jest odůvodněna. Prvý soud nezabýval se vůbec otázkou, zda jsou tu ostatní podmínky pro potvrzení vyrovnání, nebo není-li tu jiných důvodů pro odepření potvrzení a důsledkem toho zůstalo provedené řízení neúplným, takže věc nelze důkladně posouditi a řádně rozsouditi.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Vyrovnačí řád čís. 64/31 sb. z. a n. nestanoví žádné následky, nezajistí-li vyrovnací dlužník podle § 54 odstavec (1) poslední věta přednostní pohledávky, ač věřitel o to žádal, a není to zejména důvodem k odepření potvrzení vyrovnání, an § 58 vyr. ř. to mezi důvody pro odepření potvrzení vyrovnání neuvádí, a nelze proto z tohoto důvodu potvrzení vyrovnání odepřít.

Čís. 13874.

Výkon exekuce proti zemědělcům.

Návrh na pokračování v dražebním řízení, učiněný v roce 1934 před 28. únorem 1934 z důvodu, že již prošla lhůta, po kterou byl výkon dražby do 31. prosince 1933 odložen, jest vzhledem k ustanovení § 1 zákona ze dne 22. prosince 1933, čís. 250 sb. z. a n., předčasný.

(Rozh. ze dne 25. října 1934, R I 1011/34.)

Usnesením ze dne 20. listopadu 1933 byl odložen výkon exekuce dražbou proti zemědělci ve smyslu § 1 zákona ze dne 5. května 1933, čís. 74 sb. z. a n. Návrhu vymáhajícího věřitele ze dne 20. ledna 1934, by bylo v exekuci pokračováno, soud prvního stupně vyhověl. Rekursní soud návrh zamítl. D ů v o d y: Usnesením ze dne 20. listopadu 1933 odložen byl výkon exekuce dražbou ve smyslu § 1 zák. čís. 74/33 na dobu po 31. prosinci 1933. Podle zákona čís. 250/33 sb. z. a n. nahrazena byla v § 1 odst. (1) zák. čís. 74/33 slova »31. prosince 1933« slovy »28. února 1934«. Tím zákon sám prodloužil poskytnutou lhůtu do 28. února 1934. Návrh vymáhající strany ze dne 20. ledna 1934 byl předčasný.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Jest souhlasiti s právním názorem rekursního soudu, že návrh na pokračování v dražebním řízení učiněný dne 20. ledna 1934 z důvodu, že již prošla lhůta, po kterou byl výkon dražby do 31. prosince 1933 odložen, jest považovati vzhledem k ustanovení § 1 zákona čís. 250/33